

Lovforslag til hurtig Fremme og udtale Haabet om, at det snart maa blive ophøjet til Lov, saaledes at Ministeriet kan gaa i Gang med den endelige Udarbejdelse af Reglerne. Der trænges haardt til, at Loven kan komme til at virke.

Eduard Larsen: Jeg skal paa mit Partis Vegne ogsaa anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme. Som det fra alle Sider er bemærket, beror Lovforslaget paa de ganske ekstraordinære Forhold, som er kommet til at foreligge. Motiverne oplyser bl. a., at den absolutte og den delvise Arbejdsløshed pr. 22. August indenfor de organiserede Arbejdere var 22 à 23 pCt., en Procent saa høj, at jeg ikke erindrer, at den i de daarlige Tider har været saa høj — for 2 Aar siden var Arbejdsløshedsprocenten i Februar Maaned her i København 19, og det var vist et ret enestaaende Forhold.

Med Hensyn til Lovens nærmere Affattelse har det ærede Medlem fra Vemminge (Jensen-Sønderup) med Rette paapeget forskellige Vanskeligheder. Jeg tror, at det er nødvendigt, at denne Lov faar den Karakter, at den i høj Grad forvaltes efter Skøn af Myndigheder, hvis Optræden man i de paakommende Tilfælde maa skænke Tillid netop under disse ekstraordinære Forhold. Det er jo muligt, at Ministeren kan give os Oplysninger herom i et eventuelt Udvalg, hvis Nedsættelse jeg naturligvis ikke skal modsætte mig, men jeg er dog tilbøjelig til at tro, at en nærmere Formulering af Reglerne for, under hvilke Forhold Tilskuddet skal ydes, vil det blive meget vanskeligt at finde.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovens Varighed, som det ærede Medlem fra Vemminge (Jensen-Sønderup) ogsaa omtalte, maa jeg maaske have Lov til at bemærke, at der paa en Maade findes en Grænse i selve Lovforslaget, idet der i Slutningen af første Afsnit af § 1 staar disse Ord: „Tilskud, der af en Kommune ydes Hjælpekassen eller de fornævnte Foreninger til Understøttelser i Anledning af Arbejdsløshed som Følge af de foreliggende overordentlige Forhold.“ Jeg maa sige, at jeg efter det ærede Medlems Udtalelse har tænkt paa, hvordan man skulde finde en yderligere Indskrænkning af Varigheden, men jeg har ikke kunnet finde en saadan.

Den højtærede Ministers Udtalelser om offentlige Arbejder vilde jeg ogsaa gerne give min Tilslutning, ikke blot ud fra den Betragtning, at man altid maa foretrække Arbejde for Tilskud, men ogsaa

fordi jeg har det Indtryk, at man under de nuværende Forhold kan vente, at den private Kapital vil holde sig tilbage. Er der nogen Situation, hvor den offentlige Kapital paakaldes, er det netop en Situation som den nuværende, og jeg vilde sætte Pris paa, at man kunde se virkelig mærkbare Resultater paa dette Omraade, baade for Statens og Kommunens Vedkommende. Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig, jeg tør sige: energisk Fremme.

Fraenkel: Ogsaa min Gruppe ønsker dette Lovforslag fremmet og er principelt enig i dets Fremsættelse. Der er ekstraordinære Forhold til Stede, og de kræver ekstraordinære Foranstaltninger, ogsaa fra Statens Side.

Det ærede Medlem fra Vemminge (Jensen-Sønderup) dvælede mest ved den administrative Side af Loven, og hvad han derom udtalte, er jeg enig med ham i ligesom i, hvad han udtalte med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne mellem Stat og Kommuner og med Hensyn til det rigtige i at lade Lovforslaget gennemgaa en Udvalgsbehandling, selv om denne under de nuværende Forhold kun kan blive kort.

Hvad der ganske særlig har glædet mig, var den højtærede Ministers Udtalelse ved Forelæggelsen om, at man var i Gang med et Samarbejde med Kommunerne for at faa en samlet Oversigt over, hvad der kunde gøres i Retning af Iværksættelse af offentlige Arbejder. Ligeledes glædede det mig at høre, at disse den høje Regerings Tanker fandt Tilslutning hos Ordføreren for Socialdemokratiet. Den hele Sag har jo foruden en økonomisk ogsaa en psykologisk Side. Som vistnok ogsaa bemærket af en anden Taler, er det altid bedre baade i det private Liv og for Statens Vedkommende, naar man skal bringe Ofre, da at bringe dem til at sætte Arbejder i Gang hellere end til direkte Understøttelse. Desuden er Understøttelsesvæsenet — og det maa det være efter sin Natur — en Side af selve Erhvervs livet. Erhvervs livet er Kilden, og hvad denne Kilde ikke kan ernære, maa falde tilbage paa Offentligheden. Dette gør, at man i Grunden ikke kan omtale nogen Understøttelsesforanstaltning uden tillige at have Tanken henvendt paa Erhvervs livet. Det er til syvende og sidst Erhvervs livet, der skal betale, hvad der bruges til Understøttelse, og jeg er af den Mening, at der maa kunne gøres en hel Del ikke alene i Retning af at sætte of-